

BESLAGKAMER

AFSCHRIJF afgeleverd aan
.....
(art. 200, 2°
V.B. registratie)
(G.W., art. 792-1030)

Nr. III
A.R.: 05/1775/A

111/B/07

- verzet tegen bevel – dwangsom - art. 1385*b,s*, lid 3 en 4 Ger.W. - termijn
- op tegenspraak
- eindvonnis

Aangeboden op

Niet te registreren

De Ontvanger

Bijlagen : 1 tussenvonnis tot heropening van de debatten + 5 conclusies

In zake van:

Mijnheer , bediende, wonende te

Eisende partij,
Vertegenwoordigd door **Mter.** advocaat te

REGISTER
NR. 04/17461

Tegen:

De GEWESTELIJK STEDEBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van de Provinciale Afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen voor de provincie
, met kantoren gevestigd te 3000 Leuven, Blijde Inkomststraat 103-105;

Verwerende partij,
Vertegenwoordigd door **Mter.** loco **Mter**
: te ;

* * * *

V-EV

Na in beraadneming op 5 januari 2007, spreekt de Beslagrechter
volgend vonnis uit:

Gelet op:

- het tussenvonnis tot heropening van de debatten, uitgesproken door de beslagkamer op 16 december 2005 en de hierin opgesomde procedurestukken;
- de aanvullende conclusie, de tweede aanvullende conclusie en de syntheseconclusie van eisende partij neergelegd respectievelijk ter zitting van 17 maart 2006 en ter griffie op 24 mei 2006 en 26 december 2006;

- de tweede aanvullende conclusie en de syntheseconclusie die alle voorgaande conclusies vervangt (zie proces verbaal van de openbare terechtzitting dd. 5 januari 2007) van verwerende partij neergelegd respectievelijk ter griffie op 24 juli 2006 en ter zitting op 5 januari 2007;

Gehoord de raadslieden van partijen in hun pleidooien ter zitting van 5 januari 2007.

* * * *

1. HET TUSSENVONNIS

Bij het tussenvonniss van 16 december 2005 werd de heropening van de debatten bevolen teneinde eiser toe te laten het door hem aangevochten bevelexploot neer te leggen en zijn vordering desgevallend aan te passen.

2. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN NA TUSSENVONNIS

2.1. De vordering van eiser, zoals laatst gesteld bij syntheseconclusie, strekt er voornamelijk toe :

"te horen zeggen voor recht dat de gevorderde dwangsommen opgelegd bij het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel van 18 april 2001 en het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 3 juni 2002, niet verbeurd zijn en het bevel tot betaling van 28 januari 2005 nietig is;

Verwerende partij te veroordelen om aan mijn verzoeker een schadevergoeding te betalen wegens het foutief uitbrengen van een intimiderend bevel, dat de schade onder voorbehoud van vermeerdering of vermindering en zonder nadelige erkenning geschat wordt op 2.500 €".

2.2. Verweerder besluit nog steeds tot de ongegrondheid van alle vorderingen van eiser.

3. BEOORDELING

3.1. Eiser verzet zich tegen het ten verzoeken van verweerder op 28 januari 2005 betekende bevel tot betaling om reden vooreerst dat volgens hem op dat ogenblik nog geen dwangsom verschuldigd was. De hem door de rechter ten gronde toegekende termijn van acht maanden gaat immers, luidens zijn stelling, maar in op het ogenblik van de betekening van de uitspraak ten gronde, waarbij een dwangsom wordt opgelegd, hetzij *in casu* slechts op 6 augustus 2004.

Verweerder betwist dit stellende dat de dwangsomrechter *in casu* geen toepassing gemaakt heeft van artikel 1385*bis*, vierde lid Ger.W., naar luid waarvan de rechter kan bepalen "*dat de veroordeelde pas na verloop van een zekere termijn de dwangsom zal kunnen verbeuren*".

Antwoordend op een prejudiciële vraag van het Hof van Cassatie (Cass., 16 juni 2000, *Arr. Cass.*, 2000, 376.) heeft het Benelux Gerechtshof in haar arrest van 25 juni 2002 (Benelux Hof, 25 juni 2002, *N.J.B.*, 2002, 1419.) geoordeeld dat deze termijn bedoeld in artikel 1385*bis*, vierde lid Ger.W., gedurende dewelke de dwangsom niet kan worden verbeurd, ertoe strekt de veroordeelde nog enige tijd te geven de veroordeling na te komen, zonder dat de niet-nakoming de verbeurte van de dwangsom tot gevolg heeft.

In casu heeft de dwangsomrechter eiser duidelijk een termijn toegekend om te voldoen aan de hoofdveroordeling en hiervoor de nodige maatregelen te treffen, met name een termijn van acht maanden.

Aldus heeft hij gebruik gemaakt van de hem door artikel 1385*bis*, vierde lid Ger.W. geboden mogelijkheid om het tijdstip van de verbeurte van de dwangsom uit te stellen en de schuldenaar nog enig respijt te gunnen om zich te schikken naar de uitspraak.

Vermits overeenkomstig artikel 1385*bis*, derde lid Ger.W. de dwangsom niet kan worden verbeurd vóór de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld, kan de door de rechter in toepassing van artikel 1385*bis*, vierde lid Ger.W. toegekende respijttermijn, na verloop van dewelke de dwangsom pas zal kunnen verbeuren, slechts beginnen lopen vanaf de betekening van de uitspraak.

Er anders over oordelen zou erop neerkomen dat deze respijttermijn reeds begint te lopen zonder dat de schuldenaar er weet van heeft en zou het voor de schuldeiser mogelijk maken om, zoals *in casu*, te wachten met de betekening, en dus de kennisgeving aan de schuldenaar dat hij de tenuitvoerlegging van de uitspraak nastreeft en desgevallend de verbeurde dwangsommen zal opeisen, totdat de termijn verstreken is.

Bijgevolg kon de dwangsom nog niet worden verbeurd voor het verstrijken van de termijn van acht maanden, ingaand vanaf de betekening van de uitspraak, hetzij slechts vanaf 6 augustus 2004, zoals terecht verdedigd door eiser.

3.2. Ten onrechte heeft verweerder dan ook reeds op 28 januari 2005 een bevel tot betaling laten betekenen voor beweerdelijk verbeurde dwangsommen sinds 7 augustus 2004.

Eiser vordert hiervoor een schadevergoeding ten bedrage van 2.500 € doch blijft volledig in gebreke zijn schade aan te tonen zodat hem geen schadevergoeding kan toegekend worden.

3.3. Tenslotte zijn, overeenkomstig artikel 1395, tweede lid Ger.W. *juncto* artikel 1039, eerste lid Ger.W., de beslissingen van de beslagrechter van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad zodat deze uitvoerbaarheid niet dient te worden gevraagd noch uitdrukkelijk te worden uitgesproken.

OM DEZE REDENEN,

Gelet op de artikelen 4, 37, 41 en 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Gelet op het tussenvonnis van 16 december 2005;

Rechtsprekende op tegenspraak;

Verklaart de vorderingen van de heer _____ ontvankelijk en
gegrond in de hiernavolgende mate;

Verklaart het aan de heer _____ op 28 januari 2005
betekende bevel tot betaling onrechtmatig ;

Wijst hem voor het overige af van zijn vorderingen;

Veroordeelt de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen voor de provincie _____ tot de gerechtskosten, begroot in hoofde van de heer _____ op 252,16 € (dagvaarding) + 242,94 € (rechtsplegingsvergoeding) en in hoofde van hemzelf niet begroot daar ze ten zijne laste blijven;

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de beslagkamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, op 2 April 2007, waar aanwezig waren en zitting namen :

Mevrouw _____, beslagrechter

Mevrouw _____, medewerker-assistent bij de griffie van deze rechtbank, door de magistraat toegevoegd als griffier, overeenkomstig artikel 329 van het Gerechtelijk Wetboek, de hoofdgriffier, de griffiers en de adjunct-griffiers verhinderd zijnde;